SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. marca 2009 *

V zadevi C-270/07,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 6. junija 2007,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata F. Erlbacher in A. Szmytkowska, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Zvezni republiki Nemčiji, ki jo zastopata M. Lumma in C. Schulze-Bahr, zastopnika, skupaj z U. Karpensteinom, odvetnikom,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits in J.-J. Kasel (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. septembra 2008,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Zvezna republika Nemčija s tem, da člena 4 izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein z dne 12. januarja 1998 o pravilih v zvezi z zdravstvenim nadzorom mesa in pravilih za perutninsko meso (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein) (GVOBl. Schl.-H. 1998, str. 2, v nadaljevanju: izvedbeni zakon dežele Schleswig-Holstein) ni uskladila z določbami Skupnosti, ni izpolnila in še vedno ne izpolnjuje obveznosti iz členov 1 in 5(3) in (4) Direktive Sveta 85/73/EGS z dne 29. januarja 1985 o financiranju veterinarskih pregledov in kontrol, ki jih pokrivajo direktive 89/662/EGS, 90/425/EGS, 90/675/EGS in 91/496/EGS (UL L 32, str. 14), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/79/ES z dne 18. decembra 1997 (UL L 24, str. 31, v nadaljevanju: Direktiva 85/73), ter po 1. januarju 2007 iz člena 27(2), (4) in (10) Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu

živali in zaščiti živali (UL L 165, str. 1, in popravek UL L 191, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 776/2006 z dne 23. maja 2006 (UL L 36, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 882/2004).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 Iz člena 3(1)(A)(d) v povezavi s členom 5(1)(a)(ii) in s Prilogo I, poglavje VIII, točka 40 (e), Direktive Sveta 64/433/EGS z dne 26. junija 1964 o zdravstvenih zahtevah za proizvodnjo in trženje svežega mesa (UL 121, str. 2012), kakor je bila spremenjena in kodificirana z Direktivo Sveta 91/497/EGS z dne 29. julija 1991 (UL L 268, str. 69, v nadaljevanju: Direktiva 64/433), izhaja, da *post mortem* pregled svežega mesa po potrebi vključuje laboratorijske preiskave, po možnosti dopolnjene z bakteriološkimi preiskavami in iskanjem ostankov snovi s farmakološkim učinkom.

3 Direktiva 64/433 je bila z učinkom od 1. januarja 2006 razveljavljena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/41/ES z dne 21. aprila 2004 o razveljavitvi nekaterih direktiv o higieni živil in zdravstvenih pogojih za proizvodnjo in dajanje na trg nekaterih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi, in o spremembi direktiv Sveta 89/662/EGS in 92/118/EGS in Odločbe Sveta 95/408/ES (UL L 157, str. 33).

4 Na podlagi člena 4(1) Direktive 2004/41 se sklicevanje zlasti na Direktivo 64/433 glede na kontekst razume kot sklicevanje na Uredbo (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L 139, str. 55) ali kot sklicevanje na Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi (UL L 139, str. 206, in popravek UL L 226, str. 83).

5 Iz člena 5(1)(d) in (f) Uredbe št. 854/2004 v povezavi s Prilogo I, poglavje II, točki D in F, te uredbe izhaja, da morajo *post mortem* pregledi mesa, če je potrebno, vključevati laboratorijsko testiranje, da se opravi končna diagnoza ali da se odkrije med drugim prisotnost živalskih bolezni ali dejavnikov, zaradi katerih bi bilo treba meso deklarirati za neustrezno za prehrano ljudi ali omejiti njegovo uporabo. Uradni veterinar mora tudi zagotoviti, da se opravi kakršno koli drugo potrebno laboratorijsko testiranje.

6 V zvezi s financiranjem zadevnih inšpekcij in nadzorov člen 1 Direktive 85/73 določa, da države članice zagotovijo, da se pobirajo pristojbine Skupnosti za kritje stroškov, nastalih v zvezi s temi inšpekcijami in nadzori.

7 V skladu s členom 5(1) Direktive 85/73 se pristojbina Skupnosti določi na taki ravni, da pokriva stroške, ki jih ima pristojni organ v zvezi s stroški za plače in socialno zavarovanje inšpekcijske službe in administrativnimi stroški, ki nastanejo pri opravljanju kontrol in pregledov, ki lahko vključujejo izdatke za interno usposabljanje inšpektorjev. Poleg tega imajo države članice na podlagi odstavka 3 tega člena pravico zaračunati znesek, ki presega raven pristojbin Skupnosti, če vse pristojbine skupaj, ki jih zaračunavajo države članice, ne presegajo dejanskih stroškov pregledov. Člen 5(4) pa določa, da pristojbine Skupnosti zamenjujejo vsa druga plačila ali pristojbine za zdravstvene inšpekcije, ki jih pobirajo nacionalni, regionalni ali lokalni organi držav članic za inšpekcije in nadzor, kakor to določa člen 1 te direktive.

8 Priloga A, poglavje I, točka 1, Direktive 85/73 določa standardne zneske za stroške pregledov, ki so povezani s klanjem. V točki 2 tega poglavja so določena podrobna pravila za financiranje kontrol in pregledov v zvezi s postopki razreza. V točki 4(a) in (b) poglavja I je določeno:

„Za pokrivanje povečanih stroškov, lahko države članice:

a) ali povečajo standardne zneske pristojbin, ki so določeni v točkah 1 in 2(a)[,] za posamezen obrat

[…]

b) ali zaračuna[jo] posebno pristojbino, ki bo pokrivala dejanske stroške."

9 Člen 27 Uredbe št. 882/2004 določa:

„1. Države članice lahko pobirajo pristojbine ali dajatve za kritje stroškov uradnega nadzora.

2. Glede dejavnosti iz oddelka A Priloge IV in oddelka A Priloge V pa države članice zagotovijo pobiranje pristojbine.

[…]

4. Pristojbine, pobrane zaradi uradnega nadzora v skladu z odstavkom 1 ali 2:

a) niso višje od stroškov, ki jih nosijo odgovorni pristojni organi v zvezi s postavkami, navedenimi v Prilogi VI;

b) se lahko določijo pavšalno na podlagi stroškov, ki jih nosijo pristojni organi v danem obdobju ali, kadar je to primerno, v višini, določeni v oddelku B Priloge IV ali oddelku B Priloge V.

[…]

10. Brez poseganja v stroške, ki izhajajo iz stroškov po členu 28, države članice za izvajanje te uredbe ne pobirajo nobenih drugih pristojbin razen tistih iz tega člena.

[…]“

Nacionalna ureditev

10 Člen 4 izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein določa:

„(1) Raven pristojbin za inšpekcijo *ante* in *post mortem*, vključno z iskanjem ostankov in trihinov ter zdravstvenim nadzorom, se določi na glavo živali glede na vrsto; v razsekovalnicah, v katerih se meso razseka ali odkosti, se raven pristojbin določi na tono mesa s kostmi.

(2) Pri izračunu ravni pristojbine se upoštevajo:

1. plače in socialni prispevki inšpekcijskih služb,

2. upravni stroški, nastali pri opravljanju nadzora in inšpekcij, h katerim se lahko prištejejo stroški nadaljevanega izobraževanja nadzornega osebja.

(3) Upravne pristojbine se povečajo za

1. do 100 %, kadar se upravno dejanje izvede na zahtevo med 18. uro in 7. uro zjutraj, v velikih podjetjih med 18 uro in 6 uro zjutraj, v soboto po 15. uri ter ob nedeljah in dela prostih dnevih.

2. do 50 %, kadar se upravno dejanje izvede na zahtevo zunaj nadzornega časa ali predpisanih dni za zakol.

(4) […]

Poleg pristojbin se poberejo […] ti stroški:

[…]

2. stroški pošiljanja za bakteriološke preiskave (bakteriološki vzorci, vzorci ESB in drugi sumljivi vzorci, razen vzorcev iz iskanja ostankov […]) in

3. stroški preiskave v zvezi z vzorci iz odstavka 2 […]“

Predhodni postopek

11 Komisija je 21. marca 2005 na podlagi pritožbe Zvezni republiki Nemčiji poslala pisni opomin, s katerim je to državo članico obvestila, da po njenem mnenju člen 4(4)

izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein ni združljiv z upoštevnimi določbami Direktive 85/73, kot jo je v sodbi z dne 30. maja 2002 v združenih zadevah Stratmann in Fleischversorgung Neuss (C-284/00 in C-288/00, Recueil, str. I-4611) razlagalo Sodišče.

12 Nemški organi so 20. maja 2005 na ta opomin odgovorili, da so dvomi Komisije o pravilnem prenosu Direktive 85/73 v nacionalno pravo neutemeljeni in da zgoraj navedena sodba Stratmann in Fleischversorgung Neuss v obravnavanem primeru ni upoštevna.

13 Ker Komisija s tem odgovorom ni bila zadovoljna, je 4. julija 2006 izdala obrazloženo mnenje, v katerem je ponovila očitke iz pisnega opomina in Zvezno republiko Nemčijo pozvala, naj sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev s tem mnenjem v dveh mesecih od njegovega prejema.

14 Ker ta država članica na obrazloženo mnenje ni odgovorila, se je Komisija odločila vložiti to tožbo.

Tožba

Trditve strank

15 Komisija navaja, da lahko na podlagi člena 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein pristojni organi te dežele pobirajo zneske, ki ustrezajo stroškom za izvedbo bakterioloških preiskav svežega mesa, ki so višji od standardnega zneska pristojbine

Skupnosti. V zgoraj navedeni sodbi Stratmann in Fleischversorgung Neuss pa naj bi Sodišče presodilo, da iz besedila direktiv 64/433 in 85/73 ter njunega namena izhaja, da so stroški, nastali zaradi teh preiskav, pokriti s pristojbino Skupnosti, ki jo države članice pobirajo na podlagi zadnjenavedene direktive.

16 Začetek veljave nove zakonodaje Skupnosti, in sicer uredb 853/2004 in 854/2004 z učinkom od 1. januarja 2006 in Uredbe 882/2004 z učinkom od 1. januarja 2007, naj te situacije v ničemer ne bi spremenil. Po eni strani naj bi namreč iz besedila upoštevnih določb teh uredb izhajalo, da so bakteriološke preiskave še vedno del obveznih zdravstvenih inšpekcij in kontrol, katerih stroški so kriti s pristojbino Skupnosti. Za te preiskave naj torej ne bi bilo mogoče pobirati nobenega drugega prelevmana, kot je ta, ki se nanaša na to pristojbino. Po drugi strani naj bi bil člen 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein v nasprotju z namenom upoštevnih določb Skupnosti, ker je cilj teh – kot naj bi Sodišče že ugotovilo v zgoraj navedeni sodbi Stratmann in Fleischversorgung Neuss, ki naj bi jo bilo po analogiji mogoče uporabliti za novo zakonodajo Skupnosti – odpravljanje izkrivljanj konkurence, ki naj bi jih povzročala razhajanja na ravni financiranja inšpekcij in kontrol. Obstajala pa naj bi nevarnost, da ta cilj ne bi bil dosežen, če nekateri ukrepi inšpekcije, določeni s pravom Skupnosti, ne bi bili urejeni s sistemom financiranja Skupnosti, ki je bil usklajen, in bi lahko bili predmet posebnih nacionalnih pristojbin.

17 V nasprotju z navedbami Zvezne republike Nemčije določba, kot je člen 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein, ne more temeljiti na Prilogi A, poglavje I, točka 4, Direktive 85/73. V zgoraj navedeni sodbi Stratmann in Fleischversorgung Neuss naj bi Sodišče namreč izrecno izključilo možnost sklicevanja na točko 4(b), da bi se upoštevali stroški za bakteriološke preiskave, ki so višji od standardnih zneskov pristojbine. V tej sodbi naj bi Sodišče poleg tega presodilo, da bi morala biti pristojbina, prejeta na podlagi te določbe, v obliki standardnega zneska. V obravnavanem primeru pa naj ne bi šlo za splošno povečanje standardnega zneska pristojbine Skupnosti, ki pokriva vse dejanske stroške. Člen 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein naj bi bil torej v nasprotju s členom 5(4), prvi pododstavek, Direktive 85/73.

18 Komisija tudi navaja, da sodba z dne 9. septembra 1999 v zadevi Feyrer (C-374/97, Recueil, str. I-5153), na katero se v utemeljitev svojega stališča sklicuje Zvezna republika Nemčija, v obravnavanem primeru ni upoštevna. Vprašanja, ki jih je Sodišče obravnavalo v tej sodbi, naj bi se namreč zelo razlikovala od vprašanj, ki se postavljajo v obravnavanem sporu.

19 Zvezna republika Nemčija navaja, da je bil izvedbeni zakon dežele Schleswig-Holstein sprejet na podlagi določb člena 1 Direktive 85/73 v povezavi s Prilogo A, poglavje I, točka 4(b), te direktive, na podlagi katerih lahko države članice pobirajo pristojbino, ki pokriva stroške, ki so dejansko nastali pri inšpekcijah mesa za zakol in zdravstvenih inšpekcijah v zvezi s tem.

20 Ta država članica najprej poudarja, da pristojbina, ki je z izvedbenim zakonom dežele Schleswig-Holstein predvidena za inšpekcijo živali za zakol in zdravstveno kontrolo ne vključuje stroškov prevoza in inšpekcije pobranih vzorcev zaradi opravljanja bakterioloških preiskav. To naj bi bilo sicer združljivo z nacionalnim pravom, v skladu s katerim naj pristojbina v nobenem primeru ne bi mogla pokrivati takih stroškov. Torej naj bi bilo zakonito ločeno pobiranje zneskov, namenjenih kritju takih stroškov.

21 Zvezna republika Nemčija nato navaja, da dežela Schleswig-Holstein iz naslova pristojbin za inšpekcije in kontrole svežega mesa ne pobira niti standardnih zneskov na podlagi Priloge A, poglavje I, točki 2 in 3, Direktive 85/73 niti pristojbin, katerih cilj je povečanje standardnih zneskov na podlagi točke 4(a) istega poglavja. Zato naj ne bi bilo mogoče trditi, tako kot to trdi Komisija, da so ti zneski pobrani „poleg“ standardne pristojbine Skupnosti. Glede tega naj bi se zakonodaja dežele Schleswig-Holstein zelo jasno razlikovala od zakonodaje, ki se je obravnavala v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Stratmann in Fleischversorgung Neuss. Poleg tega naj bi države članice v skladu z zgoraj navedeno sodbo Feyrer, točka 32, lahko brez drugega predhodnega pogoja izkoristile možnost, ki jim je priznana v Prilogi A, poglavje I, točka 4(b) Direktive 85/73, če posebna pristojbina ne presega dejanskih stroškov. Zato

naj bi bilo mogoče posebne pristojbine pobirati za različne storitve, kadar je ta pogoj izpolnjen. Vendar pa je nujno, da kot v obravnavanem primeru ne obstaja dvojno financiranje.

22 Nazadnje Zvezna republika Nemčija zatrjuje, da člen 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein ni v nasprotju niti z besedilom niti z namenom Priloge A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73. Po eni strani naj bi namreč iz povezave različnih jezikovnih različic te določbe izhajalo, da ta ne nasprotuje pobiranju več delnih pristojbin niti pobiranju združenih pristojbin in dajatev, ki pomenijo „celotno pristojbino“. Po drugi strani naj cilj, ki ga uresničuje ta direktiva, in sicer uskladitev osnov za izračun pristojbin, ne bi smel voditi do uskladitve stopenj, ki se uporabljajo, ker naj bi Direktiva sama določala odstopanja, ki omogočajo državam članicam upoštevanje različnih struktur stroškov.

23 Ta država članica dodaja, da je poleg tega neizogibno, da se znesek zadevne pristojbine razlikuje od primera do primera, saj se upoštevani stroški razlikujejo glede na razmere, ki obstajajo v podjetjih, ki se ukvarjajo z zakolom, in glede na vrste inšpekcij, ki jih je treba opraviti. Pristojbina, ki naj bi pokrila dejanske stroške, naj bi se od standardne pristojbine razlikovala ravno po tem, da so v prvem primeru stroški odvisni od zadevnega podjetja, ki se ukvarja z zakolom, v drugem primeru pa se ti stroški pripišejo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo z zakolom. Določba, kot je člen 4(4) izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein, naj nikakor ne bi bila v nasprotju s prepovedjo preseganja dejanskih stroškov pregledov iz člena 5(3) Direktive 85/73.

24 Uredbe št. 853/4002, 854/2004 in 882/2004, ki veljajo od 1. januarja 2006 oziroma 1. januarja 2007, naj ne bi tega položaja v ničemer spremenile, saj trditve Zvezne republike Nemčije iz točk od 19 do 23 te sodbe po analogiji veljajo za te nove uredbe.

Presoja Sodišča

25 Najprej je treba poudariti, da Komisija v utemeljitev tožbe navaja dva očitka, in sicer kršitev obveznosti, ki jih ima Zvezna republika Nemčija, prvič, na podlagi členov 1 in 5(3) in (4) Direktive 85/73 in, drugič, na podlagi Uredbe št. 882/2004.

Prvi očitek

26 Da bi odločili o utemeljenosti prvega očitka, je treba najprej ugotoviti, ali je zgoraj navedena sodba Stratmann in Fleischversorgung Neuss, na katero se sklicuje Komisija, v obravnavanem primeru upoštevna, in odgovoriti na vprašanje, ali je Prilogo A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73 treba razlagati v smislu, ki ga predlaga ta institucija, in sicer da mora biti pristojbina, pobrana na podlagi te določbe, v obliki standardnega zneska.

27 Prvič, v zvezi z analogno uporabo zgoraj navedene sodbe Stratmann in Fleischversorgung Neuss za pravno situacijo iz obravnavanega primera je treba poudariti, kot je navedla Zvezna republika Nemčija, pri čemer ji Komisija ni nasprotovala, da dežela Schleswig-Holstein iz naslova pristojbin za inšpekcije in kontrole svežega mesa ne pobira niti standardnih zneskov na podlagi Priloge A, poglavje I, točki 2 in 3, Direktive 85/73 niti pristojbin, katerih cilj je povečanje standardnih zneskov na podlagi točke 4(a) poglavja I.

28 Ker ni sporno, da v obravnavanem primeru pristojni nacionalni organi pobirajo le posebno pristojbino, čeprav je ta sestavljena iz različnih zneskov, je treba ugotoviti, da se zakonodaja dežele Schleswig-Holstein v bistvenem razlikuje od zakonodaje v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Stratmann in Fleischversorgung Neuss.

29 Iz tega sledi, da rešitve Sodišča iz zgoraj navedene sodbe Stratmann in Fleischversorgung Neuss ni mogoče po analogiji uporabiti v položaju, kot je ta v obravnavanem primeru.

30 Drugič, v zvezi z razlago Priloge A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73 je treba najprej ugotoviti, da v nasprotju s trditvami Komisije Sodišče v točki 56 zgoraj navedene sodbe Stratmann in Fleischversorgung Neuss ni presodilo, da mora biti pristojbina, predvidena s to določbo, v obliki standardnega zneska.

31 Povečanja, o katerih govori Sodišče v omenjeni točki 56, so predvidena v Prilogi A, poglavje I, točka 4(a), Direktive 85/73, ker je ta določba edina, v kateri sta uporabljena pojma „povečati“ in „standardni zneski“. Drugi del točke 56, ki se nanaša na možnost, ki jo imajo države članice, da poberejo posebno pristojbino v višjem znesku, kot je raven pristojbin Skupnosti, se nikakor ne nanaša na standardni znesek, temveč je v tem delu za izvedbo te možnosti zgolj postavljen pogoj, da ta pristojbina pokriva vse dejanske stroške.

32 Iz tega sledi, da ta pristojbina po eni strani ne sme preseči zneska stroškov, ki so dejansko nastali, in da se mora po drugi strani z njo upoštevati vse te stroške, ne da bi bilo mogoče nekatere od njih odstraniti. Zato ne more biti v obliki „standardne“ pristojbine v smislu, kot ta izraz razume Komisija, saj, kot je Sodišče ugotovilo v točki 52 zgoraj navedene sodbe Stratmann in Fleischversorgung Neuss, je bistvo pavšalno določene pristojbine v tem, da v nekaterih primerih presega dejanske stroške ukrepov, ki naj se z njo financirajo, in da je v drugih primerih nižja od njih.

33 Dodati je treba, da je tako razumevanje točke 56 zgoraj navedene sodbe Stratmann in Fleischversorgung Neuss popolnoma v skladu z njeno strukturo, ker ta točka spada v širše razlogovanje, ki je namenjeno odgovoru na vprašanje, ali so stroški – ki ustrezajo bakteriološkim preiskavam in iskanju trihinov, ki se opravljajo v skladu s sekundarno zakonodajo Skupnosti – pokriti s pristojbino Skupnosti, ki jo države članice pobirajo iz

naslova zdravstvenih inšpekcij in kontrol svežega mesa na podlagi istega prava Skupnosti, ali pa je s pravom Skupnosti državam članicam dovoljeno, da zaradi pokritja teh stroškov pobirajo posebno pristojbino, ki se doda k pristojbini Skupnosti.

34 Ker v okviru obravnavanja predloga za sprejetje predhodne odločbe v zadevi, ki je bila podlaga za zgoraj navedeno sodbo Stratmann in Fleischversorgung Neuss, Sodišče ni odgovorilo na vprašanje, ali mora biti pristojbina, pobrana na podlagi Priloge A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73 v obliki standardnega zneska, iz te sodbe ni mogoče sklepati o odgovoru na to vprašanje.

35 Nato je treba poudariti, da je razlaga Priloge A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73, v skladu s katero pristojbina, pobrana na podlagi te določbe, ne more biti sestavljena iz več delov, ovržena z zgoraj navedeno sodbo Feyrer.

36 V točki 26 zgoraj navedene sodbe Feyrer, ki se sklicuje na Prilogo A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73, je namreč Sodišče opozorilo, da na podlagi člena 2(3) te direktive, ki je postal člen 5(3) te direktive, „vse pristojbine skupaj“ – v smislu navedene določbe – ne presegajo dejanskih stroškov pregledov. Pri vseh pristojbinah „skupaj“ pa gre nujno za seštevek več sestavnih delov.

37 Torej zgolj zaradi okoliščine, da je pristojbina, ki se obravnava v tem primeru, sestavljena iz različnih delov stroškov, ta pristojbina ni nezdružljiva s Prilogo A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73.

38 Glede tega je treba dodati, da se v obravnavanem primeru ne izpodbija, da zadevna pristojbina ne presega dejanskih stroškov. Iz tega sledi, da ta pristojbina tudi glede tega ni v nasprotju s Prilogo A, poglavje I, točka 4(b), Direktive 85/73 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Feyrer, točki 27 in 29).

39 Iz istega razloga ta pristojbina tudi ni v nasprotju s členoma 1 in 5(4) Direktive 85/73.

40 Nazadnje je treba ugotoviti, da v nasprotju s trditvami Komisije cilja transparentnosti in boja zoper izkrivljanje konkurence ne nasprotujeta pobiranju pristojbine, kot je ta, na katero se nanaša prvi očitek Komisije.

41 Prvič, v zvezi s ciljem transparentnosti je treba poudariti, da ker se v pristojbini jasno in podrobno kaže narava različnih delov, iz katerih je sestavljena, ta omogoča dolžniku, da se seznani z njeno natančno sestavo in lahko po eni strani spremeni organizacijo svoje dejavnosti, tako da jo zlasti z varčevanjem pri nekaterih stroških optimizira, in po drugi strani primerja svoje stroške, če je to potrebno, s stroški drugih gospodarskih subjektov.

42 Drugič, v zvezi s ciljem boja zoper izkrivljanje konkurence je treba spomniti, da se ta boj ne vodi z uvedbo pristojbine v enakem znesku za celotno Evropsko skupnost, temveč s sprejetjem usklajenih pravil na področju financiranja zdravstvenih inšpekcij in kontrol svežega mesa (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Feyrer, točka 40). Tako so bili usklajeni ukrepi inšpekcije in kontrole ter – kot to izhaja iz člena 5(1) Direktive 85/73 in Priloge A, poglavje I, točki 4 in 5, te direktive – različni deli stroškov, ki jih je mogoče upoštevati pri določitvi pristojbine Skupnosti.

43 Ker pa ni ugotovljeno in se niti ne zatrjuje, da bi pristojbina, določena v členu 4 izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein, pokrivala dele stroškov, ki niso določeni z zakonodajo Skupnosti, ali presegala znesek dejanskih stroškov, ne zbuja pomislekov o cilju boja zoper izkrivljanje konkurence, ki ga uresničuje Direktiva 85/73.

44 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da trditev, ki jih navaja Komisija v utemeljitev prvega očitka, ni mogoče sprejeti.

45 Iz tega sledi, da je treba prvi očitek, ki ga navaja Komisija, zavrniti kot neutemeljen.

Drugi očitek

46 Komisija z drugim očitkom Zvezni republiki Nemčiji očita, da po 1. januarju 2007 ni izpolnila obveznosti iz člena 27(2), (4) in (10) Uredbe št. 882/2004, ker določb člena 4 izvedbenega zakona dežele Schleswig-Holstein ni uskladila z navedenimi določbami.

47 V zvezi s tem očitkom je treba najprej poudariti, da se izrek obrazloženega mnenja z dne 6. julija 2006 ne sklicuje na zatrjevano kršitev, ki naj bi jo storila Zvezna republika Nemčija, Uredbe št. 882/2004, ki je poleg tega začela veljati pozneje, kot je bilo to mnenje vročeno državi članici.

48 V teh okoliščinah je treba preučiti, ali je drugi očitek, na katerega se sklicuje Komisija v utemeljitev tožbe, dopusten.

49 V zvezi s tem je treba spomniti, da se mora v skladu s sodno prakso obstoj neizpolnitve obveznosti v okviru tožbe na podlagi člena 226 ES presojati glede na ureditev Skupnosti, ki je veljala ob koncu roka, ki ga je Komisija določila zadevni državi članici za uskladitev z obrazloženim mnenjem (glej zlasti sodbi z dne 9. novembra 1999 v zadevi Komisija proti Italiji, C-365/97, Recueil, str. I-7773, točka 32, in z dne 5. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-275/04, ZOdl., str. I-9883, točka 34).

50 Čeprav predlogov, ki jih vsebuje tožba, načeloma ni mogoče razširiti onkraj neizpolnitve obveznosti, zatrjevane v izreku obrazloženega sklepa in v pisnem opominu, kljub temu velja, da je dopustno, da Komisija predlaga ugotovitev neizpolnitve obveznosti, ki izhajajo iz prvotne različice pozneje spremenjenega ali razveljavljenega akta Skupnosti in so bile ohranjene v novih določbah. Nasprotno pa predmeta spora ni mogoče razširiti na obveznosti, ki izhajajo iz novih določb, ki nimajo ustreznika v prvotni različici zadevnega akta, kar bi sicer pomenilo bistveno kršitev pravilnosti postopka za ugotovitev neizpolnitve obveznosti (glej v tem smislu sodbo z dne 12. junija 2003 v zadevi Komisija proti Italiji, C-363/00, Recueil, str. I-5767, točka 22, in zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Belgiji, točka 35).

51 V obravnavanem primeru ni sporno, da so lahko pristojbine ali takse iz člena 27(2), (4) in (10) Uredbe št. 882/2004, kot natančneje izhaja iz druge od teh določb v točki (b), določene pavšalno.

52 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da se te pristojbine in takse bistveno razlikujejo od pristojbin, ki jih lahko države članice pobirajo na podlagi Priloge A, poglavje I, toč-

ka 4(b), Direktive 85/73, ki, kot izhaja iz točke 32 te sodbe, ne morejo biti v obliki standardne pristojbine, temveč morajo ustrezati dejanskim stroškom.

53 Iz tega sledi, da je Komisija z drugim očitkom predmet spora, kot izhaja iz obrazloženega mnenja, razširila na obveznost iz Uredbe št. 882/2004, ki nima ustreznika v Direktivi 85/73, zato je ta institucija bistveno kršila pravilnost postopka za ugotovitev neizpolnitve obveznosti.

54 Zato je treba drugi očitek Komisije zavreči kot nedopusten.

55 Ob upoštevanju navedenega je treba tožbo Komisije v celoti zavrniti.

Stroški

56 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Zvezna republika Nemčija je predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

Podpisi